

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

726.5

Szerző:

hely

Szt. Anna templom

Cím:

Kilakoltatják a halottakat a vízi városi Szent-Anna-templom kriptájából

Idő

"1773/1925"

Forrás:

Uj Nemzedék

Személy

Bn

(Helv)

1925. 3. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Kilakoltatják a halottakat a vizivárosi Szent Anna-templom kriptájából

A kriptákat tavasszal előnti a talajvíz

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

A székesfőváros tanácsa nemrégiben hozzájárult ahhoz, hogy a budai vizivárosi Szent Anna-plébánia kriptáját ürítsék ki és a bennök eltemetett halottakat — Jézusársasági atyák és rég elhunyt budai civisek holttesteit — valamelyik temetőben közös ossáriumba temessék. A székesfőváros tanácsának határozatával egy régóta vajdó kérdés nyert kielégítő megoldást. A Szent Anna-plébánia vezetője, Molnár László plébános ugyanis már régebben akciót indított a kripták kiürítésére, mert a Várhegyből és a Duna medréről beszivárgó talajvíz minden tavasszal előnti a kriptákat, úgy hogy a gyönyörű barokk-stílusú szép templom, a magyar templomépítészetnek egyik becses műemke, teljesen átmedvesedett. A vizivárosi hívek már régóta panaszkodtak, hogy az amugyis hideg templomban való tartózkodás egészségtelen. Emellett a talajvíz erősen megrongálta a templom talapzatát, úgy hogy az alapítvány renoválása elkerülhetetlené vált.

Veszélyben a Szent Anna-templom

Az Uj Nemzedék munkatársa felkereste Molnár László plébánost, aki az újról a következő érdekes információkat adta:

— A kripták kiürítését főként egészségügyi szempontból szorgalmaztam a székesfőváros tanácsánál. Ugyanis, úgy a lelkészek, mint a hívők sokat szenvednek a templom nedvesége miatt. A templom a talaj emelése miatt oly mélyre került, hogy míg azelőtt tizenhárom lépcsőn kellett felmenni, addig most ugyanannyit kell lefelé menni a templomhoz. Magyarországnak ez a ritka, tiszta barokk-stílusú temploma így egészen a mélységbe került, ki van téve a talajvíz rombolásának és így sokat veszít értékéből. Az Országos Műemlékek Bizottsága is közbenjárt ebben az ügyben és mindent megtett, hogy a nagy műbeccsel bíró templomot megmentse a fővárosnak és az országnak.

A kripták lakói

— A templom 1740-ben épült és így nemskára 200 éves lesz. A templom kriptájában helyezték örök nyugalomra az alapító Jézusársaság elhunyt tagjait és Köbel Ádám Jézusársasági atya felhívására számos vizivárosi előkelő polgárt is ide temettek. Itt nyugosznak többek között Mikó Pál néhai váci kanonok, Péter Sámuel Schisler, P. Michael Hübner, P. Carolus Roth — Jézusársasági

atyák, továbbá a templom néhai gondnoki és jótéveői, vizivárosi előkelő német polgárok. Mikor a kripták kiürítésének terve felmerült, felhívást bocsátottunk ki, hogy akinek hozzátartozói nyugosznak a kriptában, gondoskodjanak másutt leendő eltemetéséről. A felhívásra azonban senki sem jelentkezett, a kriptában nyugó halottak ivadékai vagy megfélemedtek ősikről vagy kihaltak.

— A kriptákat így hamarosan kiüríthetjük és a halottakat közös sírban helyezük nyugalomra. Ha ez megtörténik, alagsóvezük az egész templom alatt elhúzódó kriptákat és így levezethetjük a tavasszal előtörő talajvizet. Tervbe vettük azt is, hogyha a kriptafolyosókat sikerülni fog teljesen kiszáritani, akkor fűtőtesteket helyezünk el a templom hajója alatt és a templomot alulról fogjuk fűtetni. Felállítottunk ugyan a templomban három

nagy kályhát, de a templomnak olyan magas a kupolája, hogy a legintenzívebb fűtéssel sem lehet átmelegíteni. A kripták kiürítésével és kiszáritásával, továbbá a fűtőtestek felállításával tehát nemcsak a templom épségét, hanem a hívők egészségét is megóvjuk.

Séta a kriptában

A templom sekrestyésének társaságában látogatunk a kiürítendő kriptákba. Valami husz lépcsőfok vezet le mélyen a templom alá, dohos és nehéz szag csapódik felénk a kriptákból. A gyertya gyenge fénye alig oszlatja el a földalatti sűrű sötétséget. A termésköböl emelt falakon penész virágzik, a kriptáuregekbe illesztett táblákon alig lehet elolvasni a régi latin felírásokat. A talaj is nedves és süppedős.

— Most még nincs baj, — mondja a félkezű sekrestyés — de úgy április-májusban uszik itt minden. Akkor csak csónakon lehetne közlekedni a folyosókon. Bóttal szoktuk mérni a vizet, néha egy méter mély is van.

Kemény Sarku cipőjével erőset dobant a pádimentumon. A talaj különös, kongó hangot ad.

— Még alattunk is vannak mély üregek, — mondja — a talaj majdnem mindenütt kong.

Megmutat néhány kriptáureget, melynek fala beomlott, vagy valaki kibontotta fedőlapiját.

— Akadtak olyan haszontalan emberek, akik kibontották a kripták falát. Bizonyosan ékszereket kerestek benne. . .

Bevilágít a gyertyával a résen. Egyikben egymásra dobált emberi csontok hevernek. A másikban érintetlenül nyugszik eredeti helyzetében egy halott csontváza. A koporsó rég elporiadt mellőle, a koponya szemüreggel sötétten merednek ránk, mintha szemrehányást tennének, miért holgatjuk a kripták dermedt nyugalalmát.

Pedig nemskára nagy felfordulás lesz itt a kriptában. A porladozó csontok több évszázados pihenő után elhagyják penészes nyugvóhelyüket és kiköltöznek a temetőbe. A XX. században élünk, a modern technika századában és így mi csodálni való sincs azon, hogy a XVIII. században elhunyt tiszteletemeltő jézusársasági atyák és derék vizivárosi burgerek holttestei helyét modern fűtőtestek foglalják majd el. . .